

Här är den fullständiga översättningen:

Motsvarighet (fortsättning):

Hur sjukdomar motsvarar den andliga världen

306 AC #5711 Jag skall nu behandla sjukdomarnas motsvarighet. Läsaren behöver veta att varje sjukdom hos människan också har en motsvarighet med den andliga världen. Ingenting kan existera någonstans i den fysiska världen som saknar motsvarighet med den andliga världen. Ett sådant ting skulle inte ha någon orsak från vilken det kunde uppstå och därför inte heller bestå. I den fysiska världen finns inget annat än verkningar. Orsakerna till dessa verkningar finns i den andliga världen, och orsakerna till orsakerna, vilka är ändamålen, finns i en inre himmel. Dessutom kan en verkan inte bestå om inte orsaken ständigt är närvarande i den. När orsaken upphör, upphör verkan. Betraktad i sig själv är en verkan helt enkelt en orsak, men en orsak klädd i ett yttre skikt som gör det möjligt för den att utföra sitt verk i ett lägre område.

[2] Och liksom en verkan har detta förhållande till sin orsak, så har orsaken ett liknande förhållande till sitt ändamål. Om inte en orsak springer fram ur sin egen orsak, som är ändamålet, är den inte någon orsak. En orsak utan ändamål är en orsak helt och hållet utanför ordningen, och där det inte finns någon ordning sker ingenting. Av detta resonemang kan man nu se att en verkan, betraktad i sig själv, är sin orsak; att en orsak, betraktad i sig själv, är sitt ändamål; och att ett gott ändamål finns i himlen, där det utgår från Herren. Alltså är en verkan inte en verkan om den inte innehåller en orsak som ständigt är närvarande i den, och en orsak är inte en orsak om den inte innehåller ett ändamål som ständigt är närvarande i den. Ett ändamål är inte ett gott ändamål om det inte innehåller något gudomligt som utgår från Herren. Man kan också se att liksom absolut allt i världen har sprungit fram ur det Gudomliga, så fortsätter allting också att upprätthållas av det Gudomliga.

307 AC#5712 Dessa anmärkningar görs för att visa att även sjukdomar har en motsvarighet med den andliga världen. Sjukdomar motsvarar inte himlen, den Största människan, utan dem som befinner sig på motsatt sida, i helvetena. Med den andliga

världen i dess vidaste mening menas både himlen och helvetet. När vi dör övergår vi från den fysiska världen till den andliga världen. Anledningen till att sjukdomar motsvarar det helvetiska är att de motsvarar begär och lidelser i det lägre sinnet, vilka också är deras ursprung. Sjukdomars allmänna ursprung är omåttlighet, utsvävningar av olika slag, njutningar som är rent kroppsliga, och även avund, hat, hämndlystnad, lösaktighet och så vidare. Dessa ting förstör våra inre nivåer, och när våra inre nivåer har förstörts lider vår yttre nivå, vilket drar oss in i sjukdom och sedan död. Kyrkan vet att ondska, eller synd, orsakar människans död, och därför orsakar den också sjukdom, eftersom sjukdom är förbunden med död. Dessa punkter visar att sjukdom också har en motsvarighet med den andliga världen, men med orena element där. Sjukdom är till sitt väsen oren, eftersom den väller fram ur det som är orent, som nyss nämnts ovan.

308 AC#5713 Alla helvetiska andar framkallar sjukdom, med skillnader, eftersom alla helveten har begär till ondska och lusta. De verkar därför mot inflytanden från himlen och har en motsatt verkan på oss. Himlen, den Största människan, håller allting sammanbundet och skyddat från skada. Helvetet däremot, som står i motsats till himlen, förstör allting och sliter isär det. Om helvetiska andar ansluts till oss, framkallar de därför sjukdom och till slut död. Helvetiska andar tillåts dock inte flyta direkt in i kroppens fasta delar, eller de delar som utgör människans organ, inälvor och lemmar, utan endast in i människans fördärvade begär och förvrängda föreställningar (falskheter). Först när vi insjuknar verkar de på de orena substanser som är förbundna med just den sjukdomen. För att upprepa: ingenting sker någonsin i oss om inte dess orsak faktiskt finns i den andliga världen. Om vårt jordiska plan skulle vara avskilt från vårt andliga plan, skulle det vara avskilt från orsaken till dess tillblivelse och därmed från varje livskraft. Detta hindrar ändå inte möjligheten till ett fysiskt botande, ty medlen för helande samverkar med Herrens försyn. Mycken erfarenhet har lärt mig att det förhåller sig så, så många gånger och under så lång tid att inte minsta tvivel återstår. Onda andar från sådana platser har ofta anslutits till mig under långa perioder och orsakat smärta och även sjukdom, alltefter var de var närvarande. Jag fick se var de befann sig och hurdana de var, och jag fick veta varifrån de kom.

309 AC#5714 Det fanns en viss ande som under det kroppsliga livet i allra högsta grad hade varit en äktenskapsbrytare och som hade funnit sin största njutning i att begå äktenskapsbrott med ett stort antal kvinnor. Så snart han var färdig med dem avskydde han dem genast och vände ryggen åt dem. Han höll fast vid detta levnadssätt ända in i ålderdomen. Han var hängiven sinnliga njutningar och vägrade att hjälpa någon eller utföra någon tjänst, om det inte gagnade honom själv och särskilt hans äktenskapsbrott. Han var hos mig i flera dagar, synlig under mina fötter. När hans livs aura kommunicerades till mig, orsakade den smärta i mina benhinnor och nerver vart den än gick fram, såsom i tårna på min vänstra fot. När han själv tilläts komma fram, orsakade han smärta i de delar där han befann sig, särskilt i benhinnorna i min nedre buk, i benhinnorna i mitt bröst under diafragman och inne i mina tänder. När hans aura var verksam skapade den också en mycket tung känsla i min mage.

310 AC#5715 Jag såg en stor, fyrkantig tunnel som sluttade nedåt och sträckte sig djupt ned. Längst ner syntes ett runt hål som just då låg öppet men snart stängdes. Från det strömmade varm, osund luft, samlad från olika helveten, och denna steg upp ur tvångsdrifter av olika slag, såsom högmod, lusta, äktenskapsbrott, hat, hämndlystnad, fejder och strider. Dessa frambringade den varma luften i helvetena som strömmade ut. När den verkade på min kropp gjorde den mig omedelbart sjuk, som om jag hade brännande feber, men i samma ögonblick som värmen upphörde att påverka mig, upphörde symtomen. När vi får en sjukdom som framkallats av vårt levnadssätt, griper en oren aura som motsvarar sjukdomen genast tag och stannar hos oss som ett medel att underblåsa elden. För att jag säkert skulle få veta att det förhöll sig så, anslöt sig andar från många helveten till mig och förmedlade den atmosfär som andades ut från deras helveten. När de tilläts verka på de fasta delarna av min kropp, greps jag av en motsvarande känsla av tyngd, smärta och sjukdom, som omedelbart upphörde när andarna fördrevs. Detta hände tusen gånger, för att inget utrymme för tvivel skulle lämnas.

311 AC#5716 Det finns andra andar, inte långt därifrån, som ingjuter orena köldförnimmelser som upplevs vid frosskakningar, vilket jag också fick lära mig genom erfarenhet. Samma andar framkallar också störningar i sinnet och orsakar svimning.

312 AC#5717 Andarna från den platsen är ytterst illvilliga. Det finns några andar som inte bara är relaterade till de klibbigaste substanserna i hjärnan, vilka är dess avfallsprodukter, utan som också vet hur de skall besmitta dem med ett slags gift. När andar av detta slag anländer rusar de in i skallen och därifrån rakt in i ryggmärgen. Människor som inte har fått tillträde till sina egna inre nivåer kan inte känna detta, men jag fick upprepade gånger en tydlig förnimmelse av deras inträngande. Jag kunde också uppfatta vad de försökte göra, nämligen att döda mig, fastän de misslyckades eftersom Herren beskyddade mig. De ville beröva mig all förståndsförmåga. Jag förnam deras tillvägagångssätt mycket tydligt och också den smärta som det orsakade, även om denna snart upphörde. Efteråt talade jag med dem, och de tvingades säga varifrån de kom. De sade att de bor i mörka skogar, där de inte vågar tillfoga sina följeslagare någon skada, eftersom deras följeslagare då skulle tillåtas behandla dem grymt. Detta håller dem i schack. De ser fula ut, har ansikten som vilda djur och är håriga.

[2] Jag fick veta att de är den typ av andar som en gång utplånade hela arméer, som vi läser om i Ordet. De stormade in i varje krigares hjärnrum, skrämde dem alla och drev dem till ett sådant vansinne att de slaktade varandra. Numera hålls andar som dessa inspärrade i sitt helvete och släpps inte fria. De relaterar också till dödliga tumörer i huvudet inne i skallen. Jag nämnde att de rusar in i skallen och därifrån rakt in i ryggmärgen, men man behöver förstå att andarna själva bara tycks rusa in. De rör sig utanför kroppen längs en väg som motsvarar dessa rum i kroppen, och rörelsen förnims som ett inre inträngande. Motsvarigheten skapar förnimmelsen. På grund av motsvarigheten överförs deras verksamhet lätt till den person som den riktas mot.

313 AC#5718 Andar av ett visst slag vill ha kontroll och vara de enda som härskar över alla andra. För detta ändamål väcker de fiendskap, hat och konflikt bland andra. Jag såg den strid som blev följden och frågade förundrat vilka de var. Jag fick veta att de är den typ av andar som framkallar sådant tumult eftersom de strävar efter att ensamma härska, enligt maximen söndra och härska. Jag fick också tillfälle att tala med dem, och de sade genast att de hade befälet över alla. ”Ni är från vettet om ni använder ett sådant tillvägagångssätt för att skaffa er makt”, fick jag lov att svara. De talade med mig från ovan, inte långt över min panna, och de talade flytande, eftersom de hade varit mycket värtaliga under det kroppsliga livet. Jag fick veta att de är den typ som relaterar till tjockt

slem i hjärnan, vilket de dränerar på liv och gör trögt genom sin närvaro. Detta orsakar blockeringar – upphovet till många sjukdomar – och slö förståndsförmåga.

[2] Jag iakttog att de saknade samvete, och att mänsklig klokhet och vishet för dem bestod i att väcka fiendskap, hat och inbördes strid bland andra för att själva få övertaget. Jag fick tillåtelse att fråga dem om de visste att de nu var i den andra världen, där de skulle leva för evigt. ”Vet ni att det här finns andliga lagar som helt och hållet förbjuder ett sådant beteende?” frågade jag. ”När ni var i världen kunde ni betraktas och accepteras som visa bland dårar, men bland de visa är ni vansinniga.” Detta misshagade dem. ”Ni borde veta att himlen består i ömsesidig kärlek”, fortsatte jag, ”eller den kärlek som en människa har till en annan. Därför är himlen i ordning, och därför styrs så många myriader som en enda. Men hos er är det tvärtom. Ni inger andra att inte planera något annat än handlingar av hat, hämnd och grymhet mot sina kamrater.” ”Vi kan inte vara annat än oss själva”, svarade de. ”Det visar er att vårt liv väntar var och en av oss”, fick jag lov att svara.

314 AC#5719 Det finns andar som föraktar och förlöjligar Ordets bokstavliga mening, och särskilt innehållet i dess djupare mening, och därför också alla lärare som grundar sig på Ordet, och som samtidigt inte har någon kärlek till sin nästa utan endast till sig själva. De relaterar till blodsjukdomar som genomtränger alla vener och artärer och förorenar hela förrådet. För att hindra dem från att genom sin närvaro tillfoga människor något sådant hålls de avskilda från andra i sitt eget helvete, och de har kontakt endast med andar av samma slag, eftersom dessa störtar sig själva in i dunsterna och auran från detta helvete.

315 AC#5720 En gång hade jag några hycklare hos mig – andar som talade vördnadsfullt om gudomliga ämnen, talade om det allmänna och om sin nästa med kärlek och böjelse, försvarade det som är rättvist och rättmätigt, men i sina hjärtan kände förakt för allt detta och till och med skrattade åt det. När de tilläts flyta in i de delar av min kropp som de motsvarade i negativ mening, plågade de mina tänder med smärta. När de drog sig som närmast blev smärtan så stark att den var outhärdlig, men ju längre bort de drog sig, desto mer avtog smärtan. Demonstrationen upprepades om och om igen för att inget tvivel skulle dröja kvar i mitt sinne. Bland dem fanns en man som jag hade känt under hans kroppsliga liv, och därför talade jag med honom. Även i detta fall gjorde det

mer ont i mina tänder och tandkött ju närmare han var. När han steg uppåt åt vänster spred sig smärtan till min övre vänstra käke och benet i min vänstra tinning, ända till kindbenen.

316 AC#5721 De mest oförskämda av alla är de som under livet i världen tycktes vara mer rättfärdiga än andra och dessutom hade hög rang. Båda dessa egenskaper gav dem auktoritet och tyngd. Ändå trodde de inte på något och levde ett liv av inget annat än egenkärlek. De brann av dolt hat och av hämnd mot var och en som inte fogade sig efter dem eller dyrkade dem, och särskilt mot var och en som på något sätt motsatte sig dem. Om de upptäckte en mindre brist hos en motståndare, gjorde de den till ett stort ont och baktalade personen, även om denna person hade varit en av de bästa medborgarna.

[2] I det andra livet talar sådana andar så som de hade gjort i världen – med auktoritet, tyngd och skenbar rättfärdighet – så att många anser dem mer trovärdiga än andra. De är dock fruktansvärt illvilliga. När de ansluter sig till oss framkallar de en oerhörd smärta i form av livsleda, som de ständigt tillfogar oss och intensifierar tills den blir fullständigt outhärdlig. Känslan försvagar vårt sinne och därmed vår kropp så mycket att vi knappt kan komma ur sängen. Detta visades mig genom att just en sådan svaghet grep mig när de var i närheten, men ju längre bort de drog sig, desto mindre svaghet fanns det.

[3] De använder många metoder för att fylla oss med leda och därav följande svaghet. Deras främsta metod är att sprida kritik och förtal bland sig själva och sina vänner och att injicera oss med den allmänna atmosfären av sitt förtal. När de sitter i sina privata rum och resonerar om gudomlig dyrkan, tro och evigt liv, förkastar de allt fullständigt och berömmar sig själva över att de är ovanligt visa för att de gör så. I det andra livet vill de bli kända som djävlar – så länge de får tillåtelse att härska över helvetena och använda denna makt, som de tror, till att undergräva det Gudomliga. De är smutsiga i sitt inre, eftersom de har mer egenkärlek än andra och därför uppvisar mer hat, hämndlystnad och grymhet mot var och en som inte dyrkar dem.

[4] Jag hörde att de drabbas av sträng bestraffning tills de upphör att vilseleda andra genom att framstå som uppräta. När de har berövats skenet intar de en annan ton.

Senare kastas de ut ur andarnas värld, bort åt vänster, där de kastas djupt ned i helvetet. Detta helvete finns till vänster, på medelavstånd.

317 AC#5722 Det finns andra som var mycket vidriga under det fysiska livet. Deras vidriga beteende bör helst inte nämnas. Genom sin närvaro hos och sitt inflöde i kroppens fasta delar framkallar de avsmak för livet och en sådan matthet i lemmar och leder att man inte kan komma ur sängen. De är mycket envisa. Besträffning stoppar dem inte på det sätt som den stoppar andra djävlar. De visar sig nära huvudet och tycks ligga där. När de drivs bort lämnar de inte plötsligt utan långsamt, och tumlar gradvis ned mot de nedre regionerna. När de når botten utsätts de för en så smärtsam tortyr att de inte kan låta bli att upphöra med sitt trakasserande av andra. De njuter så mycket av att göra ont att ingenting ger dem större nöje.

318 AC#5723 Det fanns några andar hos mig som framkallade en sådan blytung tyngd i min mage att det tycktes mig som om jag knappt kunde överleva. Tyngden var så stor att den skulle ha gjort andra medvetlösa. Andarna avlägsnades dock, och angreppet upphörde genast. Jag fick veta att dessa andar är sådana som under det fysiska livet inte hade ägnat sig åt något yrke, inte ens i hemmet, utan endast åt att njuta av nöjen. De hade levt lata, overksammas liv, utan omsorg om någon annan, och hade hånat tron. Kort sagt hade de varit djur, inte människor. Sådana andars aura försvagar sjuka människors lemmar och leder.

319 AC#5724 Det finns klibbiga substanser i hjärnan, i vilka något från det andliga [aliquid spirituosum], eller någont vitalt är inblandat. Dessa klibbiga substanser, som renas ut ur blodet, töms först ut mellan hjärnhinnorna och sedan bland fibrerna. En del av dem töms ut i hjärnans stora ventriklar och fortsätter därifrån. Andar som genom motsvarighet relaterar till de klibbiga substanser som har något andligt och något av liv i sig visar sig nästan rakt ovanför mitten av huvudet på medelavstånd. De är sådana som väcker moraliska invändningar och för in dem i saker som inte har med moral att göra, av en vana som de utvecklat under det kroppsliga livet. På så sätt betungar de vanliga människors samvete. De vet inte vad som verkligen borde röra samvetet, eftersom de antar att samvetet gäller vad som än händer.

[2] Dessa andar skapar en påtaglig ångest i den del av buken som ligger under diafragmans område. De är också närvarande under frestelser och ingjuter en ångest som ibland är outhärdlig. De som motsvarar ett klabbigt slem som är mindre livligt, gör sedan våra tankar tröga i dessa bekymmer. Jag inledde ett samtal med dem för att lära mig hurudana de var. De försökte hela tiden betunga mitt samvete på olika sätt – vilket hade varit deras centrala nöje i livet. Jag kunde iaktta att de inte kunde lyssna till förnuft och att de inte hade någon överblick över frågor från vilken de kunde se enskildheter.

320 AC#5725 Jag fick genom erfarenhet tillfälle att lära mig vad en (synda)flod eller översvämning är i andlig mening. Det finns två slag: en flod av fördärvade begär och en flod av falska föreställningar. Fördärvade begär översvämmar sinnets viljemässiga sida, och denna översvämning äger rum i hjärnans högra sida. Falska föreställningar översvämmar sinnets förståndsmässiga sida, och denna översvämning påverkar hjärnans vänstra sida. När människor som hade levt goda liv släpps tillbaka in i sin egen självupptagenhet (sitt egenjag) och därmed in i sfären av sitt eget liv, tycks ett slags översvämning ske. Medan de är nedsänkta i översvämningen sjuder de av harm och vrede, tänker oroliga tankar och upplever häftiga begär. Det sker på ett sätt när floden översvämmar hjärnans vänstra sida, där falskheten bor, och på ett annat när den översvämmar den högra sidan, där ondskan bor.

[2] När de däremot hålls i den omgivning som skapats av det liv de fått från Herren genom pånyttfödelse, står de helt utanför en sådan översvämning, under en klar, solig himmel, så att säga, på en glad och lycklig plats. De är alltså långt från att fyllas av raseri, oro, begär och liknande. Denna situation är morgon eller vår för andar. Den andra är deras kväll eller höst. Jag fick förnimma att jag stod utanför översvämningen under en ganska lång tid, och under denna tid såg jag att andra andar var inne i den. Senare sänktes dock även jag ned, och då upplevde jag något som liknade en översvämning. Människor som genomgår provningstider har samma erfarenhet. Denna händelse lärde mig vad en flod symboliserar i Ordet. Den symboliserar det faktum att de sista ättlingarna till de tidigaste människorna, som hade kommit från Herrens himmelska kyrka, blev helt översvämmade av ondskan och falskhet och därför dog ut.

321 AC#5726 Döden kommer från synden och ingen annanstans, och synd är allt som står emot den gudomliga ordningen. På grund av detta stänger ondskan igen de allra minsta kärlen, som är helt osynliga och som tillsammans bildar de näst större kärlen, också de osynliga. De allra minsta, fullständigt osynliga kärlen sträcker sig från våra inre väsen. Tillslutningen för in den första och innersta blockeringen och den första och innersta defekten i blodet. När defekten samlas orsakar den sjukdom och till slut död. Om människosläktet hade levt ett liv i godhet, skulle våra inre delar ligga öppna mot himlen och genom himlen mot Herren. Våra allra minsta, osynliga kärl skulle också förbli öppna – om jag får kalla de fina spåren av våra första rudiment för små kärl, på grund av motsvarigheten – med påföljden att vi skulle vara fria från sjukdom. Vi skulle endast långsamt avta i de sista stadierna av ålderdomen, tills vi till slut åter blev som små barn, men visa barn. När vår kropp då inte längre kunde tjäna vårt inre jag, eller vår ande, skulle vi utan sjukdom övergå från vår jordiska kropp till den kropp som änglar har. Så skulle vi övergå direkt från världen till himlen.

322 AC #5727 Här avslutas diskussionen om motsvarighet. I kraft av Herrens Gudomliga barmhärtighet kommer slutet av senare kapitel att behandla andar och änglar hos oss, andligt inflöde och själens växelverkan med kroppen, samt invånarna på andra planeter.